

بخشی از کتاب «مفایح الحیات»

توجه مرد به همسر

ارزش وجودی همسر

ارزش وجودی همسر (زن) در خانه به اندازه‌ای است که از عوامل آرامش برای زندگی مرد به شمار آمده^۱، گفت‌وگوی با وی نیز از کارهای نیک و خوب شمرده می‌شود، و نیز دو رکعت نماز شخص همسردار از عبادت شبانه بی‌همسر برتر است.

در حدیثی آمده است که یک رکعت نماز از مرد همسردار برتر است از هفتاد رکعتی که مرد بی‌همسر بگزارد.^۲

۱. صحیفه کاملة سجادیه، دعای ۲۵.

۲. «جَعَلَ لِنَّهَا زَوْجَهَا لِيُسْكُنَ إِلَيْهَا» (سوره اعراف، آیه ۱۸۹).

۳. رَكْعَةٌ يُصْلِيْهَا مُتَرَوْجٌ أَفْضَلُ مِنْ سَبْعِينَ رَكْعَةً يُصْلِيْهَا عَزَبٌ (المقتعة، ص ۴۹۷).

امام صادق علیه السلام فرماید: پدرم از مردی پرسید: آیا همسر داری؟ گفت: نه. پدرم فرمود: برای من خوشایند نیست که دنیا و همه آنچه در آن است برای من باشد و شیبی را بدون همسر سپری کنم. سپس فرمود: دو رکعت نمازی که همسردار می‌گزارد برتر است از عبادت مرد بی‌همسری که تمام شب خود را به عبادت بگذراند و روزش را روزه بگیرد. سپس پدرم هفت سکه زربه وی داد و فرمود: با این پول ازدواج کن. آن‌گاه از رسول خدا علیه السلام چنین روایت کرد که همسر بگیرید، به راستی که برای شما سبب روزی بیشتر است.^۱

رسول خدا علیه السلام فرمود: هر عمل سرگرم کننده مؤمن باطل (ناصواب) است، مگر سرگرمی در سه چیز: پرورش اسب، تیراندازی و شوخی با همسر.^۲ منزلت زن در مقام مادری و حقوق او بیان شد. اکنون سخن از حقوق زن در مقام همسری است. زن و شوهر نسبت به هم حقوق فراوانی دارند که با رعایت آنها زندگی شیرین و باصفا می‌شود^۳ و رعایت نکردن آن تخلفکاری می‌آورد.

خدای سبحان زنان را لباس مردان و مردان را لباس زنان معرفی کرده است.^۴ لباس مانع از آسیب و پوشاننده عیوب و حافظ از گرما و سرما و زینت‌بخش و

۱. عن أبي عبد الله علیه السلام قال: جاءَ رَجُلٌ إِلَى أَبْيَاضِ قَالَ لَهُ: هَلْ لَكَ مِنْ زَوْجٍ؟ فَقَالَ: لَا، فَقَالَ: إِنَّمَا أَحِبُّ أَنْ لِي الْدُّنْيَا وَمَا فِيهَا وَإِنَّمَا بَتُّ لِلَّهَ لِيَتَ لِي زَوْجٌ، ثُمَّ قَالَ الرَّجُلُ قَاتَنِ يَصْنَلِيهِمَا رَجُلٌ مَتَزَوَّجٌ أَفْضَلُ مِنْ رَجُلٍ أَغْرَبَ يَقُومُ لِيَهُ وَيَصُومُ نَهَارَهُ، ثُمَّ أَعْطَاهُ أَبِي سَبْعَةَ دَنَابِرَ، قَالَ لَهُ: تَزَوَّجُ بِهِذِهِ، ثُمَّ قَالَ أَبْيَاضُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ علیه السلام: أَتَخْلُوا الْأَهْلَ فِإِنَّهُ أَرْزَقَ لَكُمْ (نهذب الأحكام، ج ۷، ص ۲۲۹-۲۲۰).

۲. كُلُّ لَهُو الْحَمْزَ مِنْ بَاطِلٍ إِلَّا فِي ثَلَاثَ: فِي تَأْدِيبِ الْفَرَسِ وَرَمِيمَهُ عَنْ قَوْسِهِ وَمَلَاعِبِهِ امْرَأَتَهُ، فَإِنَّهُ حَقُّ (الكلافی، ج ۵، ص ۵۰).

۳. فَذَارُهَا عَلَى كُلِّ حَالٍ وَأَخْسِنَ الصُّحُبَةَ لَهَا فَيَصْفُرُ عَيْشُكَ (الفقيه، ج ۴، ص ۳۹۲).

۴. «هُنَّ لِيَاسَ لَكُمْ وَأَثْمَ لِيَاسَ لَهُنَّ» (سورة بقره، آية ۱۸۷).

مایه آرامش انسان است. زن و شوهر نیز برای همدیگر چنین‌اند، به شرط آنکه دو اصل مهم مودت (دوستی) و رحمت (مهریانی) بر زندگی حاکم باشد.^۱

خدای سبحان می‌فرماید: و از جمله نشانه‌های او [خدا] این است که برای شما از جنس خودتان همسرانی آفرید تا در کنارشان آرامش باید و میان شما الفت و رحمت برقرار ساخت...^۲؛ همچنین در تعامل با همسر، مکرر سفارش کرده که: با آنان به نیکی معاشرت کنید.^۳ در پرداخت مهریه^۴، حقوق متقابل^۵، هزینه‌های جاری زندگی^۶ حتی هنگام جدایی و طلاق همسر^۷، خدا به نیکی با وی سفارش فرموده است، پس در هیچ حالی مرد باید به همسر خود ستم کند و حقوق و منزلت او را نادیده بگیرد، گرچه وی مرتکب اشتباہی شده باشد. حتی در باره همسر مطلقه به دادن هدیه‌ای مناسب با توانایی شوهر سفارش شده است: اگر همسرانی را که با آنان آمیزش نکردند باید یا همسرانی را که برایشان مهری معین نساخته‌اید طلاق گویید، بر شما گناهی نیست؛ ولی به زنانی که برایشان مهری مقرر نداشته‌اید، به هنگام طلاق کالایی در حد متعارف بدهید؛ توانگر به اندازه توان خود و تنگدست نیز به قدر وسع خود این تکلیف را بر عهده دارد. این بر عهله نیکوکاران نهاده شده است.^۸

۱. ر.ك: تسلیم، ج ۹، ص ۴۶۰ - ۴۶۲.

۲. «وَمِنْ مَا يَرِيَهُ أَنَّ خَلْقَ لَكُمْ مِنَ الظِّيْكَمِ لِزَوَاجٍ أَتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلْتُ يَسْكُنُمْ قَوْدَةً وَرَحْقَةً...» (سورة روم، آية ۲۱).

۳. «وَعَاهِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ...» (سورة نساء، آية ۱۹).

۴. «وَإِنَّهُوَهُنَّ أَجْوَرُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ» (سورة نساء، آية ۲۵).

۵. «وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ» (سورة بقره، آية ۲۲۸).

۶. «وَرَذْقَهُنَّ وَكِسْوَتَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ» (سورة بقره، آية ۲۳۳).

۷. «فَأَقْمِسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرْحَوْهُنَّ بِمَعْرُوفٍ» (سورة بقره، آية ۲۳۱).

۸. «لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيشَةٌ وَمَثْعَوْهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ فَلَذَّةٌ وَعَلَى الْمُفْتَرِ قُدْرَةٌ مَتَعْلِقاً بِالْمَعْرُوفِ خَطَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ» (سورة بقره، آية ۲۲۶).

سپس بعد از چند آیه خدای سبحان این دستور بسیار مهم و سازنده را تکرار می‌کند و با تأکید آن را به عنوان یک حق لازم و شایسته بر عهله کسانی می‌داند که اراده پرهیزگاری دارند و چنین می‌فرماید: برای همه زنانی که طلاق داده می‌شوند، کالایی درخور و شایسته مقرر گردیله است. این بر عهله شوهران تقوایشی ثابت است.^۱

این هدیه افزون بر مهریه زن است که بر همه مسلمانان واجب است و به قرینه «حقاً عَلَى الْمُتَّقِينَ» معلوم می‌شود هدیه‌ای مستحبی است که مردان پرهیزگار خواهند پرداخت.^۲

بر اساس این آموزه‌های قرآنی، در کلام خاندان وحی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ روایات فراوانی درباره نیکی به همسر (زن) آمده است که بخشی از آن در بحث خانواده گذشت و در اینجا به برخی دیگر اشاره می‌شود.

پاداش نیکی به همسر (زن)

از مهم‌ترین موارد نیکی به همسر اظهار محبت به وی و آراستگی ظاهری مرد است که از عوامل تحکیم خانواده به شمار می‌آید.

امیر مؤمنان بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ در وصیت به محمد حنفیه فرمود: به راستی زن ریحانه (شاخه گل) است و قهرمان نیست، پس در هر حال با وی مدارا کن و همراهی نیکو داشته باش تا زندگیت باصفا گردد.^۳

امام صادق بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ فرمود: بر شوهر در تعامل با همسرش سه چیز ضروری است: موافقت با وی تا موافقت و محبت و میل او را به خود جلب کند،

۱. «وَلِلْمُطَّلِّقَاتِ مُنْعَنِ يَالْمَعْرُوفِ حَقًا عَلَى الْمُتَّقِينَ» (سوره بقره، آیه ۲۴۱).

۲. ر.ک: تیسم، ج ۱۱، ص ۵۲۰.

۳. فِإِنَّ النِّسَاءَ رِيحَانَةٌ وَلَيْسَتْ بِقَهْرَمَانَةٍ، فَلَا يَرْجِعُنَّ إِلَيْكُمْ حَالٍ وَأَخْسِنُ الصُّبُّجَةِ لَهَا فَيُصْفَرُ عَيْشُكُ (التفہم، ج ۴، ص ۳۹۲).

خوش اخلاقی با وی و دلبری از او با آراستگی ظاهر در نگاهش و گشایش در زندگی برای او.^۱ امام کاظم علیه السلام نیز فرمود: آرایش مرد برای همسرش از عوامل افزایش عفت زن است.^۲

پاداش اخروی نیکی به همسر

هرچند پادash‌های اخروی که در روایات پیشین برای خدمت به خانواده ذکر شد، شامل نیکی با همسر نیز می‌شود، در این قسمت به نقل احادیث در خصوص پاداش خدمت و نیکی به همسر (زن) می‌پردازیم.

امیر المؤمنان علیه السلام می‌فرماید: روزی رسول خدا علیه السلام بر ما وارد شد و فاطمه کنار دیگری نشسته بود و من عدس پاک می‌کردم. فرمود: ای اباالحسن! گفتم: لبیک ای رسول خدا! فرمود: از من بشنو و من سخن نمی‌گوییم مگر از جانب پروردگارم؛ هیچ مردی نیست که همسرش را در خانه یاری دهد مگر اینکه برای او عبادتی بسیار فراوان از روزه و شب زنده‌داری به شمار می‌آید^۳ و در پایان فرمود: ای علی! به عیال (همسر) خدمت نمی‌کند مگر صدیق یا شهید یا مردی که خدا برایش خیر دنیا و آخرت را خواسته باشد.^۴

۱. لا غنى بالزوج عن ثلاثة أشياء فيما بينه وبين زوجته وهي الموافقة ليجتذب بها موافقتها ومحببها و هواما و حسن خلقه معها واستعماله استعمالاً قليلاً بالهيئة الحسنة في عينها وتؤسعها عليها... (تحف العقول، ص ۳۲۳).

۲. تهبة الرجل للمرأة مما تزيد في عفتها (مكارم الاخلاق، ص ۹۷).

۳. دخل علينا رسول الله علیه السلام و فاطمة جالسة عند القبر و أنا أتفق العدس. قال: يا أبا الحسن قلت: لبيك يا رسول الله! قال: اسمع مني و ما أقول إلا من أمرتني: ما من رجل يعين امرأة في بيته إلا كان له بكل شعرة على بدنه عبادة سنية، صيام نهارها و قيام ليتلها (جامع الاخبار، ص ۱۰۲).

۴. يا علی! لا يخدم العیال إلا صدیق أو شهید أو رجل پرید الله به خیر الدنيا والآخرة (جامع الاخبار، ص ۱۰۳).

پاداش صیر مرد در برابر بداخلانی همسر

رسول خدا^{صلی الله علیه و آله و سلم} فرمود: هر مردی که بر بداخلانی همسرش برای خدا شکیایی کند خدا برای صیر وی در هر بار، پاداشی همانند پاداش صیر ایوب^{صلی الله علیه و آله و سلم} در برابر بلای او به وی می دهد.^۱

مرز نیکی مرد به همسر

مرز نیکی مرد به همسر آن است که به نیازهای واقعی و اصلی و توجه و زمینه رفاه و آسایش او را به گونه ای شایسته فراهم کند. حتی در گفت و گو و معاشرت با وی چنانچه به پیروی از هوا و هوس او نینجامد، سفارش شده است، چنان که اطاعت از والدین با وجود جایگاه والای آنان، مشروط به پیراستگی از شرک و عدم مخالفت خواسته های آنان با دستورهای الهی است.

رسول خدا^{صلی الله علیه و آله و سلم} فرمود: ای علی! هر مردی که از همسرش پیروی کند خدا وی را به چهره در آتش می افکند. علی^{صلی الله علیه و آله و سلم} پرسید: این پیروی چیست؟ آن حضرت^{صلی الله علیه و آله و سلم} فرمود: به همسرش جهت رفتن (بدون پوشش) به حمام های عمومی و عروسی ها و سوگواری ها و پوشیدن لباس نازک اجازه دهد.^۲

به فرموده پیامبر^{صلی الله علیه و آله و سلم} هرگاه زنی در حالی که آرایش کرده و معطر است از خانه اش خارج شود و همسرش از این عمل او خشنود باشد برای آن همسر در برابر هر قدمی که آن زن بر می دارد خانه ای از آتش ساخته می شود. پس بالهای

۱. مَنْ صَبَرَ عَلَى سُوءِ خُلُقٍ أَمْرَاتِهِ وَاحْتَسَبَ أَعْطَاءَ اللَّهِ بِكُلِّ مَرَّةٍ يُصْبِرُ عَلَيْهَا مِنَ الْثُوابِ مِثْلَ مَا أَعْطَى أَيُوبَ عَلَى بَلَاثَةٍ (ثواب الاعمال، ص ۲۸۷).

۲. يَا عَلِيًّا مَنْ أَطَاعَ أَمْرَاتَهُ أَكْبَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى وَجْهِهِ فِي النَّارِ، فَقَالَ عَلِيٌّ هَبْهَبْهَبْهَبْ: وَمَا تَلَكَ الطَّاعَةُ؟ قَالَ: يَأْذَنُ لَهَا فِي الدُّهَابِ إِلَى الْحَمَامَاتِ وَالْعَرَسَاتِ وَالنَّائِحَاتِ وَلِبِسِ الْثِيَابِ الرُّفَاقَ (الفقیه، ج ۴، ص ۳۶۲).

زناتان را کوتاه کنید [و به آنان قدرت جولان ندهید]. در بلندی بالهایشان پشممانی است و کیفر آن آتش است و در کوتاهی بالهای آنان خشنودی و سرور و بی حساب وارد بهشت شدن است. وصیت مرا درباره زناتان حفظ کنید تا از دشواری حساب [روز قیامت] نجات یابید و هر کس وصیت مرا حفظ نکند نزد خدا چه حال بدی خواهد داشت^۱ همچنین از رسول خدا^{علیه السلام} روایت شده که هرگاه امت من به چند خصلت عمل کنند بلا بر آنان فرود آید [از جمله اینکه مرد از همسر خود پیروی و از مادرش نافرمانی کند].

کیفر خشونت مرد با همسر

رسول خدا^{علیه السلام} فرمود: هر کس زنی را از روی ستم بزند من در روز قیامت دشمن او خواهم بود. زناتان را نزنید. هر کس آنان را از روی ستم بزند خدا و پیامبرش را نافرمانی کرده است.^۲

کیفر نپرداختن مهریه زن

مهریه همسر از بدهکاری‌هایی است که پرداختن آن واجب و تاخیر عمدی در پرداختن آن معصیت است.

۱. وَالْمَرْأَةُ إِذَا خَرَجَتْ مِنْ بَابِ دَارِهَا مُتَرْبِثَةً مُتَعْطَرَّةً وَالرُّؤْجُوجُ بَنَاكَ رَأَفِي بَشِّي لِزَوْجِهَا بِكُلِّ قَدْمٍ بَيْتَ فِي النَّارِ، فَقُصُّرُوا أَجْنِحَةَ نِسَانِكُمْ وَلَا نُطْوِلُكُمْ فَإِنْ فِي نَطْوِيلِ أَجْنِحَتِهَا نَدَاءَةٌ وَجِزَاؤُهَا النَّارُ وَفِي قُصُّرِ أَجْنِحَتِهَا رِضَا وَسَرُورٌ وَدُخُولُ الْجَنَّةِ بِغَيْرِ حِسَابٍ. احْفَظُوا وَصِيَّتِي فِي أَمْرِ نِسَانِكُمْ حَتَّى تَنْجُوا مِنْ شَدَّةِ الْحِسَابِ وَمَنْ لَمْ يَحْفَظْ وَصِيَّتِي فَمَا أَسْوَى حَالَهُ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ تَعَالَى (جامع الاخبار، ص ۱۵۸).

۲. إِذَا عَمِلْتَ أُمْتِي خَمْسَ عَشَرَةَ خَصْلَةً حَلَّ بِهِمُ الْبَلَاءُ... اطْاعَ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ وَعَصَى أُمَّةً (ارشاد القلوب، ص ۷۱).

۳. مَنْ ضَرَبَ امْرَأَةً بِغَيْرِ حَقٍّ فَإِنَّهَا خَصْمَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. لَا تُضْرِبُوا نِسَاءَكُمْ، فَمَنْ ضَرَبَهُمْ بِغَيْرِ حَقٍّ فَقَدْ غَصَّ اللَّهُ وَرَسُولُهُ (ارشاد القلوب، ص ۱۷۵).

به گفته عبدالله بن عباس، پیامبر خدا^{صلوات‌الله‌علی‌ہی و‌آمیت‌ہی} پیش از رحلت، در آخرین سخنرانی خود در مدینه توصیه‌هایی فرمود که چشم‌ها از آن‌ها گریان و دل‌ها هراسان شد: ... هر کس بر زنی در مهریه‌اش ستم کند نزد خدا زناکار به شمار می‌آید. روز قیامت خدا به او می‌فرماید: بنده من! کنیزم را با عهد خودم به عقد تو درآوردم؛ ولی تو به عهدم وفا نکردی، پس خدا طلب حق آن زن را بر عهله می‌گیرد و همه نیکی‌های آن مرد را برای زن به حساب می‌آورد؛ ولی حق آن زن ادا نمی‌شود، از این رو فرمان داده می‌شود آن مرد را به آتش افکنند.^۱

نیکی به شوهر

انسان در رشد و تعالی خود نیازمند همسر است، از این رو رسول خدا^{صلوات‌الله‌علی‌ہی و‌آمیت‌ہی} از اینکه زنان ازدواج را ترک و خود را از شوهران بی‌نیاز کنند نهی فرموده است^۲؛ بر این اساس زنانی که دشواری‌های ازدواج و زندگی مشترک را به سبب خودکفایی مالی یا هر دلیل دیگر تحمل نمی‌کنند فضیلت‌های بزرگی را از دست می‌دهند که جبران‌پذیر نیست.

زنی به امام صادق^{صلوات‌الله‌علی‌ہی و‌آمیت‌ہی} عرض کرد: من زنی از دنیا بریشه هستم. آن امام همام فرمود: مراد تو چیست؟ گفت: ازدواج نمی‌کنم. امام صادق^{صلوات‌الله‌علی‌ہی و‌آمیت‌ہی} پرسید: چرا؟ گفت: می‌خواهم به فضیلتی برسم. امام^{صلوات‌الله‌علی‌ہی و‌آمیت‌ہی} فرمود: [از این مرام] باز

۱. خطبنا رسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْلَ وَفَاتِهِ وَهِيَ أَخْرَى خطبَهَا بِالْمَدِينَةِ حَتَّى لَحِقَ بِاللَّهِ تَعَالَى، فَوَعَظَ بِسَوَاعِدِهِ ذَرْفَتْ مِنْهَا الْعَيْنُ وَوَجَلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ... وَمَنْ ظَلَمَ امْرَأَةً مَهْرَهَا فَهُوَ عَنِ اللَّهِ زَانٌ وَيَقُولُ اللَّهُ لَهُ يَوْمُ الْقِيَامَةِ عَبْدِي رَوْجَتْكَ أَمْتَيْ عَلَى عَهْدِي فَلَمْ تَفْلِحْ لِي بِالْعَهْدِ، فَيَشْوَلِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ طَلَبَ حَقَّهَا فَيَسْتُوْجِبُ حَسَنَاتِهِ كُلُّهَا فَلَا يَغْنِي بِحَقَّهَا فَيُؤْمَرُ بِهِ إِلَى النَّارِ (النوب

الاعمال، ص ۲۸۰ - ۲۸۳).

۲. نهی رسول اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ النَّسَاءَ أَنْ يَتَبَلَّنَ وَيَعْطَلَنَ أَنْفَسَهُنَّ مِنَ الْأَزْوَاجِ (الکافی، ج ۵، ص ۵۰۹).

گرد؛ اگر در ترک ازدواج فضیلتی بود فاطمه عليها السلام به آن سزاوارتر از تو بود، زیرا هیچ کس از او در فضیلت پیشی نگرفت.^۱

تعجیل در ازدواج دختران نیز از آموزه‌های دینی است، چنان‌که امام رضا عليه السلام می‌فرماید: جبرئیل بر پیامبر صلوات الله علیه و آله و سلم فرود آمد و گفت: ای محمد! پروردگارت به تو سلام می‌رساند و می‌فرماید: دوشیزگان چونان میوه بر درخت‌اند. هرگاه میوه بر سد اگر چیله نشود خورشید آن را تباہ می‌سازد و بادها آن را به اطراف می‌پراکنند. دوشیزگان نیز هرگاه بالغ شوند بهترین چیز برای آنان شوهر است و گرنه از فتنه و تباہی در امان نخواهند بود.^۲ امام صادق عليه السلام نیز فرمود: از سعادت مرد این است که دخترش در خانه او حاضر نشود.^۳

مسئولیت زن در برابر شوهر: پیامبر اکرم صلوات الله علیه و آله و سلم فرمود: زن نگهبان خانواده شوهر و فرزندان اوست و او در این نگهبانی مسئول است.^۴

احترام به شوهر: پیامبر صلوات الله علیه و آله و سلم فرمود: اگر می‌خواستم به کسی دستور دهم که برای دیگری سجله کند به زن می‌گفتم که برای شوهرش سجله کند.^۵

۱. دَخَلَتْ اُمْرَأَةٌ عَلَى ابْنِي عَبْدِ اللَّهِ هَبَّةً فَقَالَتْ: اصْلَحْكَ اللَّهُ، إِنِّي اُمْرَأَةٌ مَّتَّبِلَةٌ. قَالَ: وَمَا التَّبَّلُ
عِنْدِكِ؟ قَالَتْ: لَا اتَّرْوَجُ. قَالَ: وَلِمَ؟ قَالَتْ: التَّمِسُ بِذَلِكَ الْفَضْلِ. قَالَ: اتَّصِرِّفِي فَلَوْ كَانَ ذَلِكِ
فَضْلًا لَكَاتْ فَاطِمَةٌ أَحَقُّ بِهِ مِنْكِ إِنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ يُسْبِقُهَا إِلَى الْفَضْلِ (الکافی، ج ۵، ص ۵۰۹).

۲. نَزَلَ جَبَرِيلُ عَلَى النَّبِيِّ صلوات الله علیه و آله و سلم. فَقَالَ: يَا مُحَمَّدًا إِنَّ رَبِّكَ يُفَرِّنكَ السَّلَامَ وَيَقُولُ: إِنَّ الْأَبْكَارَ مِنَ
النِّسَاءِ بِمَنْزِلَةِ الشَّمْرِ عَلَى الشَّجَرِ، فَلَا أَبْيَعُ الشَّمْرَ فَلَا دُوَاءَ لَهُ إِلَّا اجْتِنَاؤهُ وَإِلَّا أَفْسَدَتَهُ الشَّمْسُ
وَغَيْرُهُ الرَّيْحَ وَإِنَّ الْأَبْكَارَ إِذَا ادْرَكُنَّ مَا يُدْرِكُنَّ النِّسَاءَ فَلَا دُوَاءَ لَهُنَّ إِلَّا الْبَعْوُلُ وَإِلَّا لَمْ يُؤْمِنُ
عَلَيْهِنَّ الْفِتْنَةُ (عيون اخبار الرضا عليها السلام، ج ۱، ص ۲۸۹).

۳. مِنْ سَعَادَةِ الْمَرْءِ أَنْ لَا تَطْمَئِنَّ ابْنَتُهُ فِي بَيْتِهِ (الکافی، ج ۵، ص ۳۳۶).

۴. وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ عَلَى أَهْلِ بَيْتٍ بَعْلَهَا وَوَلِيهَا وَهِيَ مَسْؤُلَةٌ عَنْهُمْ (ارشاد القلوب، ص ۱۸۴).

۵. لَوْ أَمْرَتْ أَحَدًا أَنْ يَسْجُدْ لِأَحَدٍ لَأَمْرَتْ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدْ لِزَوْجِهَا (الکافی، ج ۵، ص ۵۰۸).

خوشوبی با شوهر: پیامبر ﷺ فرمود: برای زن روا نیست که خشمگینانه به شوهرش بنگرد.^۱

پاداش خدمت به شوهر: بر پایه برشی روایات، به هر زنی که به شوهرش جرعه‌ای آب بنوشاند پاداش فراوانی داده می‌شود و شصت گناه از او بخشوده می‌شود.^۲

پیامبر ﷺ فرمود: هر زنی هفت روز به همسرش خدمت کند خدا هفت در آتش دوزخ را بر وی می‌بنند و درهای هشت گانه بهشت را به رویش می‌گشاید که از هر یک خواست وارد شود.^۳

ام سلمه از پیامبر ﷺ پرسید: ارزش خدمت زنان به شوهرانشان چیست؟ آن حضرت فرمود: هیچ زنی از خانه همسرش چیزی را به قصد اصلاح جایه‌جا نمی‌کند، مگر اینکه خدا به وی نظر رحمت افکند و هر کسی که خدا به وی نظر رحمت کند عذابش نخواهد کرد.^۴

پاداش اطاعت از شوهر: امام صادق ؑ فرمود: مردی از انصار در زمان رسول خدا ﷺ به سفر رفت و با همسرش عهد و پیمان بست که از خانه خود بیرون نرود تا او بازگردد. پدر آن زن بیمار شد. او برای پیامبر ﷺ پیغام فرستاد که همسرم به سفر رفته و با من عهد کرده که از خانه خارج نشوم تا بازگردد و

۱. إنَّ النِّسَاءَ ... لَا يَحْلُّ لَهَا أَنْ تَنْتَظِرَ إِلَى وَجْهِهِ نَظَرَةً مُفْضِبَةً (مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۲۲۲).

۲. مَا مِنْ امْرَأَةٍ تَسْقِي زَوْجَهَا شَرِيعَةً مِنْ مَاءٍ إِلَّا كَانَ خَيْرًا لَهَا مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ، صَيَامٌ نَهَارَهَا وَفِيَامٌ لَيْلَهَا وَيَسِّيَ اللَّهُ لَهَا بِكُلِّ شَرِيعَةٍ تَسْقِي زَوْجَهَا مَدِينَةً فِي الْجَنَّةِ وَغَفَرَ لَهَا شَيْئاً خَطِيئَةً (وسائل الشیعه، ج ۲۰، ص ۱۷۲؛ ر.ک: ارشاد القلوب، ص ۱۷۵).

۳. أَيُّمَا امْرَأَةٍ خَدَّمَتْ زَوْجَهَا سَبْعَةَ أَيَّامٍ أَغْلَقَ اللَّهُ عَلَيْهَا سَبْعَةَ أَبْوَابَ النَّيْرَانِ وَفَسَحَ لَهَا أَبْوَابَ الْجَنَّانِ السَّمَانِيَّةَ تَدْخُلُ مِنْ أَيَّهَا شَاءَتْ (عواوی اللئالی، ج ۱، ص ۲۷۰).

۴. سَأَلَتْ أُمُّ سَلَمَةَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ فَضْلِ النِّسَاءِ فِي خَدْمَةِ أَزْوَاجِهِنَّ، فَقَالَ: أَيُّمَا امْرَأَةٍ رَفَعَتْ مِنْ بَيْتِ زَوْجَهَا شَيْئاً مِنْ مَوْضِعٍ إِلَى مَوْضِعٍ ثُرِيدَ بِهِ صَلَاحاً إِلَّا نَظَرَ اللَّهُ إِلَيْهَا وَمَنْ نَظَرَ اللَّهَ إِلَيْهِ لَمْ يَعْلَمْهُ (ر.ک: الامالی، طوسی، ص ۶۱۸؛ بحار الانوار، ج ۱۰۰، ص ۲۵۱).

اکنون پدرم بیمار شده است. آیا به من فرمان می‌دهی که از او عیادت کنم؟ حضرت رسول ﷺ فرمود: نه، در خانهات بنشین و از همسرت اطاعت کن. بیماری پدرش شدَت یافت و دویاره همان‌گونه به پیامبر پیام فرستاد. پیامبر ﷺ فرمود: در خانهات بنشین و از همسرت اطاعت کن. پدرش مُرد و برای پیامبر ﷺ پیام فرستاد: آیا دستور می‌دهی که بر پدرم نماز بخوانم؟ فرمود: نه. در خانهات بنشین و از همسرت اطاعت کن. پدرش را به خاک سپردند. پیامبر ﷺ برای آن زن پیام فرستاد که خدا تو و پدرت را به سبب اطاعت از شوهرت آمرزیده است.^۱

نکته: فرمان پیامبر ﷺ در این قصه شخصی هرچند اسراری دارد که برای ما روشن نیست و نمی‌توان از آن قانون کلی برای همگان و همه زمانها استنباط کرد، اجمالاً بر اهمیت اطاعت از شوهر و پاداش فراوان آن دلالت دارد.

پاداش جلب رضایت شوهر: امام باقر علیه السلام فرمود: برای زن، شفیعی مؤثرتر از رضایت همسرش نیست. وقتی که حضرت فاطمه علیها السلام درگذشت، امیر المؤمنان علیها السلام بر سر تربت او گفت: خدایا! من از دختر پیامبر راضی هستم.^۲

۱. إن رجلاً من الأنصار على عهد رسول الله صلى الله عليه وسلم خرج في بعض حاجاته، فعهد إلى امرأته عهداً لا تخرج من بيتها حتى يقلد. قال: وإن أباها مرض قبعت المرأة إلى الشيبي عليه السلام فقالت: إن زوجي خرج وعهد إليّ أن لا أخرج من بيتي حتى يقلد وإن أبي قد مرض فتأنرنى أن أعوده؟ فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: لا، أجلسني في بيتك وأطيعي زوجك. قال: فتقل فأرسلت إليه ثابياً بذلك فقالت: فتأنرنى أن أعوده؟ فقال: أجلسني في بيتك وأطيعي زوجك. قال: فمات أبوها قبعت إلى الله تعالى إن أبي قد مات فتأنرنى أن أصلئ عليه؟ فقال: لا، أجلسني في بيتك وأطيعي زوجك. قال: فلدنِ الرجل قبعت إليها رسول الله صلى الله عليه وسلم إن الله قد غفر لك ولا يك يطاعتك لزوجك (الكافر، ج ۵، ص ۵۱۳).

۲. لا شفيع للمرأة أتحجع عند ربهما من رضا زوجها ولما ماتت فاطمة عليها قام عليها أمير المؤمنين علية السلام و قال: اللهم إني راض عن ابنته بيتك (كتاب الحصال، ص ۵۸۸).

نیکی و اطاعت از شوهر و برخورد شایسته با او به قدری مهم است که در روایات، جهاد زن قلمداد شده است.^۱

پاداش همسران صبور: پیامبر ﷺ فرمود: خدا عذاب قبر را از سه دسته از زنان برمی‌دارد و در روز قیامت با فاطمه دختر رسول خدا ﷺ محشور خواهد شد: زنی که بر غیرت شوهرش شکیبایی کند و زنی که در برابر بسیار خلاقی شوهرش شکیبایی کند و زنی که مهریهاش را به همسرش ببخشد. خدا به هر یک از آنان ثواب هزار شهید می‌دهد.^۲

کیفر ترک اطاعت از شوهر: امام باقر علیه السلام فرمود: روز عید قربان رسول خدا ﷺ به بیرون مدینه رفت و با برخورد به زنانی به آنان فرمود: ای گروه زنان! صدقه بدھید و از شوهرانتان اطاعت کنید، به درستی که بیشتر شما در آتش هستید. آنان با شنیدن این سخن گریستند. سپس زنی از آنان برخاست و گفت: ای رسول خدا! ما در آتش با گروه کافرانیم؟ به خدا سوگند ما کافر نیستیم تا از دوزخیان باشیم. رسول خدا ﷺ فرمود: شما به حق شوهرانتان کافرید.^۳

کیفر بی توجهی به نیاز جنسی شوهر: پیامبر اکرم ﷺ فرمود: زنی که شوهرش وی را برای نیاز خود می‌خواند و او پیوسته به تاخیر می‌اندازد تا اینکه

۱. جهاد المرأة حسن التبعل لزوجها (الكافی، ج ۵، ص ۵۰۷).

۲. ثلاث من النساء يرفع الله عنهن عذاب القبر ويكون مخترهن مع فاطمة بنت محمد ﷺ: امرأة صبرت على غيرها زوجها و امرأة صبرت على سوء خلق زوجها و امرأة وهبت صداقها لزوجها. يعطي الله تعالى كل واحدة منها ثواب ألف شهيد (ارشاد القلوب، ص ۱۷۵).

۳. ... قال ﷺ: يا معاشر النساء! تصلعن و أطعن أزواجاً كُنْ فِي النَّارِ فَلَمَّا سَمِعَ ذَلِكَ بَكَيْنَ، ثُمَّ قَامَتْ إِلَيْهِ امْرَأَةٌ مِنْهُنَّ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ! فِي النَّارِ مَعَ الْكُفَّارِ وَاللَّهُ مَا تَحْنُّ بِكُفَّارٍ فَنَكُونُ مِنْ أهْلِ النَّارِ. فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّكُنْ كَافِرَاتٍ بِحَقِّ أَزْوَاجِكُنْ (الكافی، ج ۵، ص ۵۱۴).

خواهش مرد فرو می‌نشیند و به خواب می‌رود فرشتگان بیوسته تا هنگام بیدار شدن شوهرش آن زن را لعنت می‌کنند.^۱

نکته: خطر بی‌اعتنایی به خواسته غریزی همسر این است که وی به گناههای ناخواسته آلوده گردد و چنین آلودگی زمینه آسیب‌پذیری نهاد خانواده را فراهم کند.

کیفر همسر آزاری: رسول خدا^{صلی الله علیه و آله و سلم} می‌فرماید: زنی که شوهرش را بیازارد، تا شوهرش را یاری و او را از خود راضی نکند خدا نماز او و هیچ یک از کارهای نیکش را نمی‌پذیرد؛ گرچه آن زن همه روزگارش را روزه بگیرد و به عبادت بپردازد و بر دگانی را آزاد سازد و اموالش را در راه خدا پیخشد و این زن [تا چنین باشد] نخستین کسی است که وارد آتش می‌شود. سپس افزود: همانند این کیفر برای شوهر هم هست، چنانچه همسرش را از روی ستم بیازارد^۲؛ همچنین آن حضرت فرمود: هر زنی همسرش را با گفتار خود بیازارد خدا هیچ عملی را از او نمی‌پذیرد.^۳ در روایتی دیگر آمده است که هرگاه مردی همسری ناسازگار داشته باشد که به آنچه خدا به وی روزی کرده است صبر نکند و بر شوهر خود سخت بگیرد و او را به کاری و ادارد که توان آن را ندارد، خدا هیچ کار نیکی را که موجب نجات وی از آتش شود، نمی‌پذیرد و خشم خدا بر او تا وی این گونه

۱. المرأة يدعوها زوجها لبعض الحاجة فلا تزال تسوقة حتى تتفضي حاجة زوجها في تمام، فتلقي لا تزال الملائكة تلعنها حتى يستيقظ زوجها (مكارم الاخلاق، ص ۲۴۹).

۲. وَمَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأةٌ تُؤْذِيهِ لَمْ يَقْبِلِ اللَّهُ صَلَاتُهَا وَلَا حَسَنَةٌ مِنْ عَمَلِهَا حَتَّى تُعِينَهُ وَتُرْضِيهُ وَإِنْ صَامَ الدَّهْرَ وَقَامَ وَأَعْتَقَ الرِّقَابَ وَأَنْفَقَ الْأَمْوَالَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَكَانَتْ أُولَئِكُنْ مِنْ يَرِدُ النَّارَ. ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ^{صلی الله علیه و آله و سلم}: وَعَلَى الرِّجُلِ مِثْلِ ذَلِكَ الْوِزْرُ وَالْعَذَابُ (بحار الانوار، ج ۷۳، ص ۳۶۳).

۳. أَيْمَّا امْرَأَةً أَذْتْ زَوْجَهَا بِلِسَانِهَا لَمْ يَقْبِلِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْهَا صَرْفًا (الفقيه، ج ۴، ص ۱۴).

است، ادامه دارد.^۱

مرز اطاعت از شوهر: اگرچه خشم و خشنودی خدا نسبت به زنان بر محور خشم و خشنودی همسرانشان است، این به معنای تمکین زن در برابر همه خواسته‌های مرد نیست، بلکه خواسته او باید مشروع و بر محور حقوق مردان بر زنان باشد.

امام صادق علیه السلام فرمود: زنی که شب را سپری کند در حالی که شوهرش از او در مورد حقی خشمگین باشد نمازی از وی پذیرفته نمی‌شود تا اینکه همسرش از او خشنود شود.^۲

<http://Aftab.cc>

۱. مَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأَةٌ لَمْ تُوَافِقْهُ وَلَمْ تَصْبِرْ عَلَى مَا رَزَقَهُ اللَّهُ تَعَالَى وَشَفَّتْ عَلَيْهِ وَحَمَلَتْهُ مَا لَمْ يَقْدِرْ عَلَيْهِ لَمْ يَقْبِلِ اللَّهُ مِنْهَا حَسَنَةً تُتَفَقَّدُ بِهَا حَرَّ النَّارِ وَغَضِيبُ اللَّهُ عَلَيْهَا مَا دَامَتْ كَذِيلَكَ
(ثواب الاعمال، ص ۲۸۷).

۲. أَيُّمَا امْرَأَةٍ بَاتَتْ وَزَوْجُهَا عَلَيْهَا سَاحِطٌ فِي حَقٍّ لَمْ تُقْبِلْ مِنْهَا صَلَاةً حَتَّى يَرْضَى عَنْهَا (الكافی، ج ۵، ص ۵۰۷).

۳. وَأَمَّا حَقُّ أَخِيكَ فَإِنْ تَعْلَمَ أَنَّهُ يَدْكُ وَعِزْكُ وَقُوتْكَ فَلَا تُخْذِلْهُ سِلاحًا عَلَى مَعْصِيَةِ اللَّهِ وَلَا عُدْدَةً لِلظُّلْمِ لِخَلْقِ اللَّهِ وَلَا تَدْعُ نُصْرَتَهُ عَلَى عَدُوِّهِ وَالنُّصْبِحَةَ (الفقيه، ج ۲، ص ۶۲۱).